

PESTPROTOCOL

VLIETLAND COLLEGE
LEIDEN
2024/2026

Voorwoord

We spreken heel duidelijk uit dat we al onze leerlingen een veilig pedagogisch klimaat willen bieden waarin zij zich harmonieus kunnen ontwikkelen en waarin goede leerprestaties mogelijk zijn. Docenten, onderwijsondersteunend personeel en schoolleiding bevorderen deze ontwikkeling door het creëren van een open en prettige werksfeer in de klas en daarbuiten. Een overzichtelijke schoolorganisatie levert een bijdrage aan het gevoel van veiligheid. In de schoolregels is helder vastgelegd wat er van iedereen wordt verwacht. Het moet voor elke leerling mogelijk zijn te ervaren dat hij/zij kan zijn wie hij/zij is. Er is ruimte voor iedereen om zichzelf te zijn zolang dat niet betekent dat de afgesproken regels overtreden worden of dat iemands persoonlijke grenzen overschreden worden.

Pesten betekent dat iemands grenzen overschreden worden en dat past niet in een prettig en veilig klimaat voor iedereen.

Het pestprotocol is geschreven voor de leerlingen, ouders en medewerkers van de school.

Het hoofddoel van het protocol is het voorkomen en bestrijden van pesten door middel van duidelijkheid te geven over ieders rol. Daarnaast heeft het een informatieve en verwijzende functie.

Voor de tekst van dit protocol is gebruikgemaakt van pestprotocollen van andere scholen. De aanpak van pesten heeft echter een duidelijk eigen karakter.

IOC Vlietland College

Januari 2024, Leiden

1. Het pestprotocol

In het pestprotocol is vastgelegd dat we pestgedrag op school niet accepteren en het volgens een bepaalde handelwijze aanpakken. Het protocol kan alleen goed functioneren als aan bepaalde voorwaarden is voldaan:

1. *Pesten moet als een probleem worden gezien* door alle direct betrokken partijen; leerkrachten, ondersteunend personeel, ouders en leerlingen. Alle betrokken partijen moeten laten zien, dat zij bereid zijn tot samenwerking om de problemen rond pesten aan te pakken.
2. De school is actief in het scheppen van een *veilig, pedagogisch klimaat* waarbinnen pesten als onacceptabel gedrag wordt ervaren.
3. Docenten en ondersteunend personeel moeten *vaardig zijn om pesten te kunnen signaleren* en vervolgens duidelijk stelling nemen tegen het pesten.
4. De school dient te beschikken over een *heldere aanpak* wanneer het pesten de kop opsteekt (het pestprotocol).
5. De school ontplooit *preventieve (les)activiteiten*.

2. De vijfsporenaanpak

Het Vlietland College heeft zich verbonden aan de vijfsporenaanpak.

Dit houdt in:

1. De algemene verantwoordelijkheid van de school
 - De school zorgt dat de afdelingsleiders, de mentoren en de docenten voldoende informatie hebben over het pesten in het algemeen en het aanpakken van pesten.
 - De school werkt aan een goed beleid rond pesten, zodat de veiligheid van leerlingen binnen de school zo optimaal mogelijk is.
2. Het bieden van steun aan de jongere die gepest wordt
 - Het probleem wordt serieus genomen.
 - Er wordt uitgezocht wat er precies gebeurt.
 - Er wordt overlegd over mogelijke oplossingen.
 - Het aanbieden van hulp door de anti-pestcoördinator (ZWA)
1. Het bieden van steun aan de pester
 - Het confronteren van de leerling met zijn gedrag en de gevolgen hiervan voor de pester.
 - De achterliggende oorzaken boven tafel proberen te krijgen.
 - Wijzen op het gebrek aan empathisch vermogen dat zichtbaar wordt in het gedrag.
 - Het aanbieden van hulp (eventueel door middel van doorverwijzingen naar externe professionals).
2. Het betrekken van de middengroep bij het probleem
 - De mentor bespreekt met de klas het pesten en benoemt de rol van alle leerlingen hierin.
 - Er wordt gesproken over mogelijke oplossingen en wat de klas kan bijdragen aan een verbetering van de situatie. De mentor komt hier in de toekomst op terug.
3. Het bieden van steun aan de ouders
 - Ouders die zich zorgen maken over pesten worden serieus genomen.
 - De school werkt samen met de ouders om het pesten aan te pakken.
 - De school geeft adviezen aan de ouders in het omgaan met hun gepeste of pestende kind. De school verwijst de ouders zo nodig naar deskundige hulpverleners.

De ouders van leerlingen die gepest worden *hebben er soms/vaak moeite mee dat hun kind aan zichzelf zou moeten werken*. Hun kind wordt gepest en dat moet gewoon stoppen. Dat klopt: het pesten moet stoppen. Echter, een gepest kind wil zich niet alleen veilig voelen op school; het wil ook geaccepteerd worden. Het verlangt ernaar om zich prettig en zelfverzekerder te voelen. Daar kan begeleiding of een training aan bijdragen.

3. Preventieve maatregelen

Elke *mentor bespreekt ergens aan het begin van het schooljaar* de algemene afspraken en regels in de klas. Het onderling plagen en pesten wordt hierbij genoemd en onderscheiden. Tevens bespreekt de mentor in zijn klas het pestprotocol. Ook wordt duidelijk gesteld dat pesten altijd gemeld moet worden en niet als klikken, maar als hulp bieden of vragen wordt beschouwd.

Indien een mentor of docent daartoe aanleiding ziet, besteedt hij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgesprek. Hierbij worden de rol van de pester, het slachtoffer, de meelopers en de stille getuigen benoemd.

Van de gesprekken rond pesten worden aantekeningen gemaakt die door de mentor worden bewaard in het leerlingvolgsysteem (SOM) van zowel de pester als het slachtoffer.

Voorbeeld van een pestcontract

Contract “veilig in school”

Ik vind dat iedereen zich veilig moet voelen in school. Daarom houd ik mij aan de volgende afspraken:

Ik accepteer de ander zoals hij is en ik discrimineer niet.

Ik scheld niet en doe niet mee aan uitlachen en roddelen.

Ik blijf van de spullen van een ander af.

Als er ruzie is, speel ik niet voor eigen rechter.

Ik bedreig niemand, ook niet met woorden.

Ik neem geen wapens of drugs mee naar school.

Ik gebruik geen geweld.

Als iemand mij hindert vraag ik hem of haar duidelijk daarmee te stoppen. Als dat niet helpt, vraag ik een docent om hulp.

4. Het stappenplan na een melding van pesten

A. De mentor

Wanneer het pesten plaatsvindt in klassenverband, praat de mentor eerst met de gepeste en later met de pester apart. Vervolgens organiseert de mentor een gesprek tussen de betrokken leerlingen en probeert tot goede afspraken te komen.

- De mentor bespreekt direct het vervolgtraject indien het pesten zich herhaalt.
- De mentor praat met de klas. Dit is belangrijk in verband met de het herstellen van de groepssfeer en om te benadrukken welke verantwoordelijkheid ieder groepslid heeft.
- Indien het probleem zich herhaalt, meldt de mentor het gedrag aan de afdelingsleider en/of aan de anti-pestcoördinator.

B. De anti-pestcoördinator (ZWA)

De anti-pestcoördinator neemt de rol van de mentor over bij herhaling van het pestgedrag en/of wanneer het pesten het klassenverband overstijgt. Zij heeft zo nodig een gesprek met de gepeste en de pester(s) apart of organiseert direct een gesprek tussen beiden.

In het contact met de pester is het doel driedig, namelijk:

- confronteren
- mogelijke achterliggende problematiek op tafel krijgen
- helderheid geven over het vervolgtraject bij herhaling van pesten.

Het contact met de gepeste is gericht op erkenning en zoeken naar herstel. De anti-pestcoördinator voert de volgende acties uit:

- Zij adviseert zo nodig, zowel aan de pester als de gepeste, hulp op vrijwillige basis. Zij stelt alle betrokken ouders en de afdelingsleider op de hoogte wanneer er sprake is van recidief gedrag, verzoekt hen om met hun kind te praten en stelt hen op de hoogte van het vervolgtraject.
- Zij bespreekt de mogelijkheden tot hulp met de ouders.
- Zij koppelt alle informatie weer terug naar de mentor.

C. Het anti-pestprogramma

Als het pesten niet ophoudt, zal gekeken worden naar een erkend programma dat door een externe organisatie uitgevoerd zal worden. Het doel van dit programma is reflectie en het gevoelig maken van de hele klas voor wat een pester aanricht bij een gepeste leerling. De ouders worden van dit project op de hoogte gesteld.

D. Schorsing

Wanneer ook het anti-pestprogramma geen blijvende vruchten afwerpt, volgt een schorsing van een dag. Daarna krijgt de pestende leerling een langere schorsing.

E. Schoolverwijdering

Wanneer de leerling ondanks alle inspanningen van de betrokken partijen koppig blijft volharden in het ongewenste pestgedrag, liggen er geen perspectieven meer tot verandering. De school kan en wil geen verantwoordelijkheid meer nemen voor de veiligheid van de overige leerlingen. Er rest de school niets anders dan schoolverwijdering.

5. Rol personeelsleden

Alle personeelsleden hebben een signalerende rol. Wanneer zij pesten waarnemen of redenen hebben om pesten te vermoeden, wordt er van hen verwacht dat zij hierop adequaat reageren en direct melding doen om hulp en overleg in gang te zetten.

De rol van de anti-pestcoördinator

- Zij ondersteunt waar nodig mentoren tijdens de verschillende fasen in het proces
- Zij biedt op vrijwillige basis individuele begeleiding aan de pester en de gepeste.
- Zij schakelt, indien nodig, het Jeugdteam (JT) in.
- Zij organiseert een anti-pestprogramma voor het eerste leerjaar.
- Zij kan waar nodig een inbreng hebben tijdens de mentorlessen.
- Zij geeft advies over de mogelijkheden van het volgen van kleine trainingen bij specifieke hulpvragen, zoals bijvoorbeeld een assertiviteitstraining,
- Zij vraagt zo nodig aandacht voor de problematiek via de nieuwsbrief aan de ouders en via de schoolkrant.

Laatst bijgewerkt op 18-01-2024 (ZWA)